

Traženje Allahovog oprostata i zaštite u teškim vremenima (Meka)

Hatib: dr. Salih ibn Abdullah el-Humejd

15. redžeb 1442. po Hidžri / 26. februar 2021.

Sva zahvala pripada Allahu, Snažnom i Svemoćnom, Svevišnjem i Silnom, Čiju snagu priznade svaki silnik, a moći se pokori svaki oholnik. "Ljudi će se Živom i Vječnom pokoriti, onaj koji Mu je druge ravnim smatrao svaku nadu će izgubiti." (Taha, 111) Uzvišeni određuje šta želi i sudi kako Mu je volja. Njemu pripada svaka hvala, samo Njemu se zahvaljujemo, bez Svevišnjeg i Svemoćnog snage niti uspjeha nema. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinoga, Kome ravnom nema. Svjedočim da je Muhammed Allahov poslanik i vjerovjesnik, kome Uzvišeni jasne dokaze darova, očiglednim čudima potpomognu. Neka su Allahov mir i blagoslov na najodabranijeg Poslanika, na njegovu časnu i čestitu porodicu, na ashabe, vrle nam uzore, na prve generacije odabrane, kao i na sve koji slijede istinu do Sudnjega dana. Neka je Božija milost njima na ovom i onom svijetu.

Cijenjeni vjernici! Budimo bogobožni, Allahu predani, kako bismo milost zavrijedili.

Budimo na strani Allahovih vjernika, bez obzira na sve drugo. Ruke svoje podignimo ka Njemu u mrklim noćima. Jedni drugima uvijek oprostimo. Osjećajmo uvijek u srcu Božije sveprisustvo, činimo dobro, i ne potcjenjujmo nijedno dobro djelo. Čije je srce čisto, njegova su djela časna; čije su riječi ugodne, njegovo mišljenje o drugima je lijepo; čija je namjera Allahu posvećena, njegova će djela biti ispravna. Znajmo da će nam ono što nam je propisano doći čak i ako smo slabašni, a ono što nam nije propisano ne možemo svojom snagom postići. Znajmo da nije istinski "brat u vjeri" onaj što prenosi loše vijesti o svome bratu kada ih sazna, dok prešućuje ono najbolje o njemu što je oduvijek znao. Učenjaci bi naglašavali: "Teško bi mi palo kada bi

Uzvišeni znao da u svome srcu nosim nekakav prezir prema bilo kojem vjerniku.” Uzvišeni kaže: “Oni koji poslije njih dolaze – govore: ‘Gospodaru naš, oprosti nama i braći našoj koja su nas u vjeri pretekla i ne dopusti da u srcima našim bude imalo zlobe prema vjernicima; Gospodaru naš, Ti si, zaista, dobar i milostiv!’” (El-Hašr, 10)

Kako je samo naš Gospodar uzvišen, Njemu pripada vlast sva, samo On dobro daruje, sve se Njemu vraća: “U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna, i On jedini zna šta je na kopnu i šta je u moru, i nijedan list ne opadne a da On za nj ne zna; i nema zrna u tminama Zemlje niti ičega svježeg niti ičega suhog, ničega što nije u jasnoj Knjizi.” (El-En’am, 59)

Uzvišeni spušta dobro ljudima s neba, a njihova zla djela se ka Njemu uzdižu; blagodati im uprkos tome daruje, iako je od njih nezavisan, dok oni ružna djela nastavljaju činiti iako su u prijekoju potrebi za Njim. Dobrota ih može zadesiti samo kada se On smiluje i darežljivo dozvoli, a svako zlo koje dožive daje im s mudrim razlogom i ono je rezultat pravednosti: “Ako On hoće, vas će ukloniti, o ljudi, a druge dovesti; On je kadar to učiniti.” (Fatir, 15–17)

Naš Gospodar, Svevišnji, ljude opominje čudima u kosmosu kao i šerijatskim dokazima. Određuje da kušnja dugotrajno zadesi onoga kome je to s razlogom potrebno. Iskušenje može trajati danima, čak godinama. Štaviše, Uzvišeni Allah iskušao je određene poslanike, najodabranije među stvorenjima, godinama dugim, sve dok nisu prerasli u primjer za iskušenje. Tako se kaže: “Strpio se kao što je Ejjub trpio, ili kao Jakub, alejhimus-selam. Jakubu su oči pobijeljele od tuge, no on nastavi govoriti: “Ja tugu svoju i jad svoj pred Allaha iznosim, a od Allaha znam ono što vi ne znate” (Jusuf, 68), a Ejjub ruke svoje ka nebu podiže: “Mene je nevolja snašla, a Ti si od milostivih najmilostiviji!” (El-Enbija, 83). Ejjuba je Gospodar svjetova opisao: “Mi smo znali da je on izdržljiv; divan je rob on bio i mnogo se kajao!” (Sad, 44)

Tako vidimo da Uzvišeni Allah stavlja Svoje robove na kušnju da bi im srca i molitve postale posvećene isključivo Njemu, vjerujući u Njegovu snagu i svemoć, umjesto da se uzdaju u vlastitu snagu i sposobnost. Tako se iskušenjima gasi čovjekova objest: “Uistinu, čovjek se uzobjesti, čim se neovisnim osjeti.” (El-Alek, 6–7) Pažljivo razmislimo o riječima Allaha, džellešanuhu: “O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte: ‘Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!’ Oni ne poznaju Allaha kako treba; a Allah je, uistinu, moćan i silan.” (El-Hadždž, 73–74) Neka je Uzvišen Allah! “Nekak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!” Oni ne poznaju Allaha kako treba; a Allah je, uistinu, moćan i silan! Tako ljudi u modernom dobu spoznaše da postoje stvorenja manja od mušice, slabija i neznatnija, koja ne samo da mogu ugrabiti nešto što čovjek ne može izbaviti nego mu mogu u potpunosti oduzeti snagu i zdravlje. Štaviše, mogu biti razlogom njegove tragične smrti, uz dozvolu Svemoćnoga Allaha. Upravo zato Allah iskušava Svoje robove, kako bi spoznali svoju slabost i nemoć, i daje da iskušenja dugo potraju, kako bi Mu se vratili.

A kada se iskušenja dogode, potrebno je vladati se shodno novim prilikama, i činiti djela koja se samo tada mogu učiniti. Pobožni vjernici trebali bi pridavati posebnu pažnju tim ibadetima, poput: pokajanja Allahu, poniznog prihvatanja odredbi, uzdati se isključivo u Allaha, strpjeti se, ponizno se moliti, priznati svoju slabost, čvrsto vjerovati u Božiju pomoć, očistiti srce od mržnje, razmišljati o pozitivnoj strani Božije odredbe, redovno učiti jutarnji i večernji zikr, spokojno doživljavati vlastitu slabost i ovisnost o Gospodaru, vjerovati da se ništa ne može poduzeti bez Allahove dozvole i pomoći, čvrsto vjerovati da će Uzvišeni izlaz darovati, ne oslanjajući se na ljude.

Istovremeno je potrebno konstantno činiti dobra djela, u nadi da će tako iskušenje biti okončano, a nevolja uklonjena. Pohvalno je truditi se sve ibadete na najbolji način činiti, udjeljivati imetak, održavati rodbinske veze, na lijep način se ophoditi prema

komšiji, pozivati druge dobru, odvrćati od zla, biti od koristi ljudima, pomagati obespravljenima, biti utjeha drugima, saosjećati se s onim ko je nešto izgubio, udovoljiti potrebama nevoljnika, naročito onima kojima je opskrba prekinuta jer ne mogu obavljati svoje poslove zbog epidemije, a niti uštedevine imaju, jer se oni zasigurno svrstavaju pod riječi Uzvišenog: “I to siromasima koji, zauzeti na Allahovom putu, nemaju vremena zarađivati pa onaj koji nije u to upućen misli da su, zbog skromnosti, imućni” (El-Bekara, 273). Također je potrebno poduzeti sve mjere koje doprinose očuvanju vlastitog zdravlja i zdravlja drugih, poput održavanja higijene, socijalne distance, nošnje maski, vakcinisanja i pridržavanja mjera koje izdaju nadležna tijela.

Velik je dar, poštovani vjernici, imati srce koje je životom ispunjeno, um do kojeg prodiru riječi savjeta i koje shvata preporuke stručnih osoba. Uzvišeni Allah stavlja ljude na kušnju kako bi im iz obilja Svoga naknadno darovao. Radi toga prihvatimo Allahove odredbe sa zadovoljstvom i spokojno. Kada bi vjernik spoznao kolika ga nagrada čeka za strpljenje, ne bi poželio da se nevolja uskoro riješi. Kada vjernika snađe neko iskušenje, on ne propituje svrhu Gospodarove odredbe, nego se strpi vjerujući u nagradu, i počne činiti ono čime je Uzvišeni zadovoljan. Vjernik tada s čvrstim ubjeđenjem vjeruje da nevolja neće biti ukinuta sve dok to Allah, džellešanuhu, ne dozvoli, bez obzira na poduzete mjere i minule pokušaje. Suprotno tome, vjeru nestrpljivog čovjeka koji se ne osvrće na Božiju moguću nagradu, iskušenje samo još više slabi, jer počinje negativno misliti o odredbama Uzvišenog, propitujući namjere Gospodara. Takvim postupanjem na kraju se ne može postići dobro ni na ovom ni na onom svijetu, čovjek samo praznih ruku ostaje. Uzvišeni Allah kaže: “I to siromasima koji, zauzeti na Allahovom putu, nemaju vremena zarađivati pa onaj koji nije u to upućen misli da su, zbog skromnosti, imućni.” (Fatir, 2)

Poštovani vjernici! Itekako je potrebno obratiti pažnju u teškim vremenima kada nesreća dugo traje, a broj bolesnih i umrlih rapidno se povećava, da se ne dogodi da se grešnik ne kaje, nemarni ne odaziva, otuđeni imetak se ne vraća, rodbinske veze

se ponovo ne uspostavljaju. Nu'man b. Bešir, radijallahu anhu, kaže: “Prava je propast da se loša djela čine u vremenima nevolja.” Strašno li je da se ne shvataju dimenzije nevolje koja nas je zadesila, da se nastavlja živjeti i djelovati kao i ranije. Nije dobar znak konstantno traganje za mišljenjima oko toga kako je ova pandemija nastala, koliko će trajati i kada će lijek biti pronađen, dok se istovremeno u potpunosti zaboravlja Uzvišeni Gospodar, prestaje se vjerovati u Njegovu pomoć, ne uzdajemo se više u Njega, niti vjerujemo da je sve u Njegovim rukama.

U ovim teškim vremenima, vremenu pandemije koja je ljudima oduzela sigurnost, zbog koje su pojedine države doživjele kolaps, a velik dio čovječanstva prestrašen provodi dane; u vremenu kada se život mijenja, iz korijena i konstantno; kada mnoge države, organizacije i tijela neprestano iznalaze odgovore na novonastale situacije shodno svojim mogućnostima, kako bi se bolest stavila pod kontrolu – vrijedan je spomena također napor naše države, na čelu s pretpostavljenima i odgovornima, koji nastoje, mudro i odlučno, zaštititi svakoga ko na tlu naše države boravi. Tako je država angažovala velike snage na granicama, u zdravstvenom sektoru, u Dva časna harema, u trgovinskom sektoru, i u svakom drugom sektoru i pri svakoj instituciji. Neka je hvala Svevišnjem, Gospodaru svega.

Ovaj marljiv rad proizlazi iz snažnog osjećaja za odgovornost i vrednovanja čovjekovog života, jer kao što u Kur'anu stoji: “A ako neko bude uzrok da se nečiji život sačuva – kao da je svim ljudima život sačuva” (El-Maida, 32). Kako se onda nakon svih uložениh napora, mjera predostrožnosti i donesenih odluka može pojaviti neko ko zanemaruje sve pretvarajući svoju kuću u okupljalište, gdje se ljudi sastaju s razlogom i bez razloga?! Kako može tako olako doživljavati stvari onaj ko se miješa s ljudima, bez imalo saosjećanja, nakon što je prethodno osjetio simptome bolesti?! Stvar je krajnje ozbiljna, ne može biti predmetom nemara. Svi snosimo odgovornost! Zato je potrebno da svjesno djelujemo i drugima savjete dajemo, da opomenemo nemarne, čime se postiže opće potpomaganje i saradnja. Zar se olako mogu stvari shvatiti nakon što vidimo da mu'temiri ne mogu ući u Časni hram, da ne mogu oko Kabe tavafiti, da ne mogu na Safu i Mervu odlaziti, da ne mogu u časnoj Revdi namaz

obavljati, da ne mogu Poslanikov mezar posjetiti, niti mu selam nazvati? Zar olako doživljavamo to što se redovni namazi, uključujući džuma-namaz, više u džamijama ne obavljaju; što je nastava u školama i na fakultetima obustavljena; što se sreća i veselje s drugima više ne može obilježavati? Zar je nevažno što je život ljudi stao, što se veliki gubici u imetku nižu? Zar nismo vidjeli kako države bivaju primorane zatvoriti svoje granice, tako da niko ne može ni ući ni izaći?

Pokajmo se, vjernici, Milostivom Allahu, tražimo od Njega oprost i milost! Odlučno se vratimo Njegovim uputama. Allahova milost uistinu je blizu onima koji dobra djela čine. Naš Gospodar je plemenit, darežljiv, grijeha oprašta i preko nemara našeg prelazi. Svevišnji se odaziva vapaju nevoljnika, uslišava dove onih što nedaća zadesi, daruje izlaz svima koji kušnje proživljavaju.

Uzvišeni Allahu, podari nam izlaz iz situacije koja nemir unosi u nas, za koju rješenje ne pronalazimo, koju naša snaga ne može nadjačati. Gospodaru, sačuvaj nas od svega, zaštititi nas od nevolje svake, podari nam sigurnost, ljubav i svako dobro.

Uzvišeni Allahu, sačuvaj nas nevolja koje ne možemo podnijeti, nesreće koja nas može obuzeti, sudbine koje nam draga nije i zloradosti neprijatelja. Gospodaru naš, zaštititi nas od ove bolesti, podari da nas ova epidemija napusti, da je nikad više ne doživimo. Uistinu, Ti si Milostivi i Blagi, uvijek nam daruješ Svoju milost.

Uzvišeni Allahu, oprosti nam grijeha naše, prekrij naše mahane, ukloni nedaće koje nas snađu, podari izlaz iskušanima među nama, bolesnima ozdravljenje podari, mrtvima se smiluj. Gospodaru, podari nam da u dobru živimo i da na dobru skončamo. Uzvišeni, podari nam da ono što odrediš smireno dočekamo, pomoz nam da ono što si odredio provedemo. Uistinu, Ti snagu daruješ onome ko se u Tebe uzda i zaštitu onome ko vjeruje da je sve u Tvojim rukama.

Uzvišeni Allahu, ukloni sve nedaće što nas zadesiše, bolesti koje nas iscrpiše; dovu svaku upućenu prihvati, plaštom bogobožnosti nas odjeni; učini da nam Džennet konačište bude.

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Na kraju, neka su Allahov blagoslov i mir na našeg poslanika Muhammeda, na njegovu časnu porodicu, vrle ashabe i sve sljedbenike.

“Veličanstven je Gospodar tvoj, Dostojanstveni, i daleko od onoga kako Ga predstavljaju oni! – i mir poslanicima i hvaljen neka je Allah, Gospodar svjetova!”
(Es-Saffat, 180–182)

